

บทที่ ๒
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนนี้ ได้เคยมีผู้ทำมาแล้ว แต่จะเป็นการใช้ประกอบการสอนวิชาอื่น ๆ เช่น ภูมิศาสตร์, วิทยาศาสตร์, ภาษาอังกฤษ หรืออื่น ๆ แต่การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนกิจกรรมทางพลศึกษานั้น ยังไม่เคยมีผู้ใดทำมาก่อนเลย ไม่ว่าจะ เป็นระดับการศึกษาใดก็ตาม อย่างไรก็ดี แม้จะเป็นการวิจัย หรือการศึกษาการใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนวิชาอื่น ๆ หรือจะเป็นการวิจัย หรือการศึกษาในด้านพลศึกษาโดยตรงก็ตาม ต่างก็พอจะนำมาเกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ได้

ระวีวรรณ เมฆหมอก^๑ ได้ทำการวิจัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เกี่ยวกับนักเรียนในโรงเรียนมัธยมพบว่า การออกกำลังกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น และมีประโยชน์ต่อนักเรียน หน้าที่ของครูพลศึกษา นอกจากจะทำการสอนเป็นประจำตามตารางการสอนแล้ว ยังจะต้องจัดหาอุปกรณ์ และดูแลความปลอดภัยอีกด้วย

องุ่น เบ็นฤดี^๒ ได้ทำการค้นคว้าเรื่องการศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ โดยการสัมภาษณ์ครูพลศึกษา และครูใหญ่, ผู้จัดการ, ผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา พบว่าความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษามาก แต่ว่าการพลศึกษาในโรงเรียนกลับไม่ดีเท่าที่ควร เหตุเพราะขาดอุปกรณ์ ขาดครูผู้ชำนาญ และขาดการจัด และบริหารที่ดี

สังข์ แสนทวีสุข^๓ ได้ทำการสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๒ พบว่านักเรียนสนใจกับการเล่นกีฬามาก แต่ก็มีอุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องสนาม อุปกรณ์ และสถานที่ที่จะอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้ได้ตรงกับการวิจัยของ

^๑ ระวีวรรณ เมฆหมอก, ความปลอดภัยของเด็กในโรงเรียนมัธยม, วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๐.

^๒ องุ่น เบ็นฤดี, การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๒

^๓ สังข์ แสนทวีสุข, การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๒.

พจนา ระเตกัณณะ^๔ พิศมัย ปโชติการ^๕ ระพี โสมภูมิ^๖ ประภาเพ็ญ ชัยวิเศษ^๗
และ กติมา เฮอร์เจอร์^๘ ซึ่งได้ทำการวิจัยในปีต่อ ๆ มา

ทองสุข รัตนศรีวงศ์^๙ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนคร โดยการสอบถามทั้งครูและนักเรียน ของโรงเรียน
เรียนราษฎร และโรงเรียนรัฐบาล พบว่า นักเรียนมีความสามารถในเชิงกีฬามากที่สุด

ในปีต่อมา รัตนา วัฒนกุล^{๑๐} ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.
สูง ในพระนคร - ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา พบว่า สนาม, อุปกรณ์, ห้องแต่งกาย
โรงเรียนไม่เพียงพอ และกิจกรรมที่นักเรียนชอบที่สุด ได้แก่ บาสเกตบอล, แบดมินตัน, กระโดดน้ำ

^๔ พจนา ระเตกัณณะ, การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการ-
ศึกษา, วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๓

^๕ พิศมัย ปโชติการ, การใช้เวลาดำรงของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓. วิทยานพนธ์,
เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๕

^๖ ระพี โสมภูมิ, การใช้เวลาดำรงของนักเรียนที่กำลังอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาสาย-
สามัญ. วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๖

^๗ ประภาเพ็ญ ชัยวิเศษ, ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๒. ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา,
วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๗

^๘ กติมา เฮอร์เจอร์, "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๓. ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา"
วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๗

^๙ ทองสุข รัตนศรีวงศ์, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนในพระนคร-ธนบุรี" วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี, คณะครุศาสตร์, ๒๕๐๗

^{๑๐} รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ใน-
จังหวัดพระนคร - ธนบุรี ที่มีต่อวิชาพลศึกษา" วิทยานพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์,
๒๕๐๘.

ช่วยคนตกน้ำ, ว่ายน้ำ, กายบริหาร, นาฏศิลป์ไทย ตามลำดับ กิจกรรมที่นักเรียนไม่สนใจ หรือสนใจน้อยที่สุด คือ แอโรบิค, ซอฟบอล, ทัฟไฟต์บอร์ด และมีความเห็นว่า การเรียนพลศึกษาไม่เน้นอุปสรรคในการเรียนวิชาการอื่น ๆ เลย

ค.ศ. ๑๙๕๔ A Melvin Opem ได้ทำการศึกษาเรื่อง An Evaluation of Health and Physical Education programs for boys in selected Secondary School of Minnesota Health and Physical Education Score Card No.II.

๑. การเลือกเรียนของเด็กนักเรียนและการสอนของครูในแต่ละโรงเรียน มีความแตกต่างกัน
๒. Mean Score ของโรงเรียนตามภาคต่าง ๆ ในรัฐ Minnesota มีความแตกต่างกัน
๓. การเรียน การสอน และการจัดการบริหาร มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างโรงเรียน Accredited School (โรงเรียนที่ได้รับรองวิทยฐานะแล้ว) กับ Non Accredited School

ค.ศ. ๑๙๕๕ Kenneth Grieson ได้ทำการค้นคว้าเรื่อง "Physical Education in Alberta High School" โดยการใช้แบบสอบถาม ซึ่ง develop มาจาก La Porte's Score Card No.II ซึ่งประกอบด้วย Areas ใหญ่ ๆ อยู่ ๗ Areas ด้วยกันคือ

๑. Program of Studies
๒. Equipments and Supplies
๓. Outdoor Areas and Facilities
๔. Indoor Areas and Facilities
๕. Intramural and Interscholastic programs
๖. Utilization of Community Resources
๗. Certification and Training of Teaching

A. Mevil Opem "An Evaluation of Health and Physical Education programs for boys in selected Secondary school of Minnesota" Thesis Abstract Series 6-7, Indiana, 1954, p.221

Kenneth Grieson, Physical Education in Alberta High School, The Alberta Journal of Education Resorch, Vol.1 No,3. September, 1955, p.34

ได้เลือกโรงเรียน ๙๕ โรง ในรัฐ Alberta ผลปรากฏว่า

๑. โรงเรียน ๙๕ โรง มีอยู่ ๕ โรงที่มีสนามอยู่ในสภาพดี
๒. มีหลายโรงเรียนที่ขาดอุปกรณ์
๓. มีอยู่ ๑๒ โรง ที่จัดให้นักเรียนเรียนกิจกรรมพลศึกษา
๔. มีโรงเรียนบางโรงไม่มีการวางแผนการสอน
๕. มี ๓๓ โรง ขาดครูผู้สอน

ใน ค.ศ. ๑๙๖๔ S. Boyd, Taylor and Walter H. Worth^{๑๓} ได้ทำการศึกษา เรื่อง Organizational plans for Teaching Physical Education in Elementary Schools เขาได้ใช้ Questionnaire ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งถามอาจารย์ใหญ่ อีกฉบับหนึ่งถามครูสอนพลศึกษา ๓๐ โรงอยู่ในเมือง อีก ๓๐ โรงอยู่นอกเมือง ในจังหวัด Saskatchewan ในด้านการสอน พลศึกษา เขาพบว่า

๑. มีโรงเรียนอยู่ ๙๕ % ใช้ครูประจำชั้นสอน
๒. มีน้อยกว่า ๑% ที่สอนโดยครูพลศึกษา
๓. ไม่มี Visiting Teacher มาสอนเลย

มีอยู่ ๒% ที่ไม่มีการสอนพลศึกษาเลย และการจัดการสอนก็แตกต่างกันอย่างที่มีนัยสำคัญ โรงเรียนใหญ่ ๆ มักจะมีการ plan การสอนมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ

ค.ศ. ๑๙๖๗ James C. Leighty,^{๑๔} ได้เขียนบทความเรื่อง Recreation Break เกี่ยวกับ ควรจะได้ให้มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยใช้สถานที่ส่วนใหญ่ ก็คือ โรงยิมเนเซียม สนามกลางแจ้ง

^{๑๓} S. Boyd Taylor and Walter H. Worth "Organization plans for Teaching Physical Education in Elementary School" The Alberta Journal of Educational Research, Vol.X, No.II 1964, p.90

^{๑๔} James C. Leighty, "Recreation Break" Journal of Health Physical Education, Vol.38, No.5, 1967, p.23..

อนันต์ อัครชัย^{๑๕} ได้ทำการศึกษา ประมวลการเรียนการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา ๑ พบว่า การสอนพลศึกษาส่วนมาก เน้นหนักให้เด็กเกิดพัฒนาการทางกาย การจัดกิจกรรม หรือการแข่งขัน ก็เพื่อให้นักเรียนมีความสามัคคีกัน เคารพกฎกติกา และฝึกให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ในด้านอุปกรณ์ สถานที่ ตลอดจนห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายไม่เพียงพอต่อความต้องการ ครูพลศึกษาเห็นความสำคัญของพลศึกษามากกว่าครูใหญ่ และทัศนคติของครูพลศึกษากับครูใหญ่ในการจัดกิจกรรมพิเศษมักไม่ตรงกัน

Rolland O. Meiser^{๑๖} ได้ศึกษาและวิจัยถึงสาเหตุที่ครูบางคนที่สอนระดับชั้นปีที่ ๕ และ ๖ ของโรงเรียนรัฐบาลในมลรัฐอินเดียนา เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๒ พบว่าครูส่วนมากไม่พยายามศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับการใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์เพิ่มเติม และพบว่า สาเหตุที่ไม่ใช่เพราะไม่มีประสบการณ์ มีครูถึง ๖๘ % เคยเรียนวิชาวัสดุทัศนศึกษา โดยเกณฑ์เฉลี่ย ๑.๗ % เคยเรียนเกี่ยวกับการฉายภาพยนตร์นิเทศการฉายภาพยนตร์มากกว่าฟิล์มสตริป

De Forest Shaw Haurilton^{๑๗} ได้ทำการศึกษาและวิจัย เกี่ยวกับการเลือกและประเมินค่าวัสดุทัศนอุปกรณ์ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๕ พบว่า ไม่มีความแตกต่างมากมายนักในการเลือก และใช้ อุปกรณ์ระหว่างผู้อำนวยการวัสดุทัศนศึกษา กับศึกษานิเทศก์ ผลของการวิจัยปรากฏว่า ได้พบการใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์ในการสอนวิชาสังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์มากกว่าวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ, การอ่าน, ศิลปะ, ภาษา, ฯลฯ และนักเรียนก็เกิดความเข้าใจที่ ส่วนครูผู้สอนจะพอใจเมื่อ โรงเรียนมีอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับวิชาที่สอนมากกว่ามีอุปกรณ์มากมายแต่ไม่สอดคล้อง

^{๑๕} อนันต์ อัครชัย "การศึกษาประมวลการเรียนการสอน และปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา ๑" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาโท คณะบัณฑิตวิทยาลัย, ๒๕๑๑

^{๑๖} Rolland O. Meiser, "An Exploration of Factors Affecting the Utilization, of Audio-Visual Materials" 1952, The Thesis Abstract, ... Series, (School of Education, Indiana University, 1953) p.219-225.

^{๑๗} Haurilton, De Forest Shaw, "An Evaluation of Country A.V. Sevices" 1958. Disseration Abstract, (Michigan University,) 1959.

Edward O. Minor^{๑๘} ใน ค.ศ. ๑๙๕๓ ได้ศึกษาสถานะภาพของ โสตทัศนศึกษาในวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ๕ ปี ของนิโกร ที่มีระดับเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป พบว่าการเลือกอุปกรณ์ในการใช้ของสถาบัน ๑๒ แห่ง ขึ้นอยู่กับความต้องการของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ แผนการศึกษาใช้ ภาพยนตร์ ประกอบการสอนเป็นส่วนใหญ่ เพราะสะดวกกว่าโสตทัศนอุปกรณ์อื่น ๆ อุปกรณ์ที่มาซัดขวางโปรแกรมโสตทัศนศึกษาที่สำคัญก็คือ การขาดทุนทรัพย์

Clifford V. Wait^{๑๙} ได้ศึกษาโปรแกรมโสตทัศนศึกษาของวิทยาลัยฝึกหัดครูในสหรัฐอเมริกาเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๓ เพื่อศึกษาสถานะภาพของหน่วยโสตทัศนศึกษาของสถาบันดังกล่าวและได้สรุปว่า โสตทัศนศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในสถาบันการศึกษาของครู เป็นอย่างยิ่ง โปรแกรมโสตทัศนศึกษาในวิทยาลัยครู การใช้อุปกรณ์ของครู จะทำให้เพิ่มความกว้างขวางของวัสดุ และแหล่งวัสดุ

David Putnam Barnard^{๒๐} ได้ศึกษาสถานะภาพของโสตทัศนศึกษาของโรงเรียนการศึกษานักเรียนใหญ่ใน Wisconsin เพื่อเป็นการเสนอแนะในการริเริ่มโครงการใหม่ พบว่า การสอนของโรงเรียนในภาคค่ำ ไม่มีการใช้อุปกรณ์ เวลาที่มีน้อย ผู้สอนขาดการฝึกฝนการใช้อุปกรณ์ การผลิตก็มีอุปกรณ์ไม่มีโครงการผลิตอุปกรณ์ แต่ปัญหาใหญ่ก็คือ ผู้สอนขาดการทดลอง, ขาดการศึกษาดวงหน้า, ขาดการประเมินค่า ขาดการเลือกสรรก่อนนำมาใช้ นอกจากนี้โรงเรียนก็ไม่ได้รับการอุปถัมภ์จากใครเลยและ

^{๑๘} Edward O. Miner, "An Analytical Study of Audio-Visual Programs in Four-year Accredited Negro Colleges and University" 1953. The Thesis Abstract Series, (Indiana School of Education, Indiana University, 1954) p. 133.

^{๑๙} Clifford V. Wait, " A Study of Audio-Visual programs in Selected Teachers Colleges in the United States for the purpose of Identifying and Describing Some Effective Administrative patterns" 1953, The Thesis Abstract Series, (Indiana, School of Education, Indiana University, 1954), p. 223-28.

^{๒๐} David Putnam Berard "A Study of the Audio-Visual Administrative and Supervisory Functions in Selected Schools of Vocational and adults Education in Wisconsin" 1955, The Thesis Abstract Series, (Indiana, School of Education, Indiana University, 1956)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งขาดเงินอุดหนุน

ในประเทศจีน In - Chi Fun ^{๒๑} ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของโรงเรียนฝึกหัดครู เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๐ - ๑๙๔๕ โดยมุ่งหวังว่าการวิจัยครั้งนี้ จะยกระดับการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมทัศน-อุปกรณ์ และนอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายที่จะพิจารณาความสามารถของครู ตลอดจนเครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ครูต้องการ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า

๑. การบริหารงานระดับชาติ จังหวัด และท้องถิ่น รวมทั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูง เกี่ยวกับโครงการของโสตทัศนศึกษา มีจุดอ่อน เพราะว่าโครงการโสตทัศนศึกษา รัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการเอง อยู่ภายใต้กฎหมาย และรัฐบาล การใช้โสตทัศนศึกษาไม่แพร่หลาย โดยเฉพาะการสอนในห้องแล้ว แทบไม่มีเลย ส่วนการบริหารโครงการโสตทัศนศึกษาในสถาบันชั้นสูง กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ควบคุม

๒. การเลือกอุปกรณ์ มีจุดอ่อน คือกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้รับผิดชอบในการเลือกแต่ผู้เดียว รวมตลอดถึงการปรับปรุง กว้างเหตุผลทำให้สถาบันต่าง ๆ เกิดความท้อแท้เกี่ยวกับการริเริ่มโครงการโสตทัศนศึกษาขึ้นมา

๓. การแจกจ่าย และการเก็บบำรุง กระทรวงศึกษาก็เป็นผู้ดำเนินการอีก ทำให้การบริหาร การดารา ไม่มีประสิทธิภาพ การให้บริการตลอดจนการใช้ อยู่ภายใต้ความต้องการของ กระทรวง ศึกษาธิการทั้งสิ้น ไม่ได้นับอยู่กับ ผู้ต้องการใช้อย่างแท้จริง

๔. การผลิตที่ขาดผู้ชำนาญทางนี้โดยเฉพาะ เวลาของการฝึกฝนก็น้อย แม้แต่วันทักศึกษาเอง ก็ไม่มีเวลาได้ฝึกฝน

^{๒๑} In - Chi Fun "A Story of Problem of Audio - Visual Education for Teacher Education in China" 1930-1949, The Thesis Abstract Series, (Indiana, School or Education, Indiana University, 1950), pp. 103 - 109.

สุคนธ์ ศัพท์หงษ์^{๒๒} ได้ทำการสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนของโรงเรียน
ราษฎร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ หาช้อเท็จจริงเกี่ยวกับ อุปสรรคปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน จากการ
สำรวจพบว่า โรงเรียนขาดเครื่องมืออุปกรณ์โสตทัศนศึกษา สถานที่ไม่อำนวย ผู้บริหารไม่สนับสนุน
ตัวครูก็ไม่สามารถเสนอขอคิดเห็นใด ๆ ได้ ตัวครูก็ยังคิดว่าการสอนโดยไม่ใช้อุปกรณ์ก็ได้ผลดี ตลอด
เวลาไม่เคยได้รับการฝึกหัดอบรมเลย

ชำนาญ ห่อวิจิตร^{๒๓} ได้ทำการวิเคราะห์ปัญหา และอุปสรรคในการใช้โสตทัศนอุปกรณ์
ช่วยการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ผลปรากฏว่า สถานที่ไม่เหมาะกับการใช้ โสต
ทัศนอุปกรณ์ โสตทัศนอุปกรณ์ก็รวมเก็บไว้กับ พัสดุอื่น ๆ เจ้าหน้าที่มีน้อย อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ความ
สะดวกในการผลิตไม่มี อาจารย์ส่วนมากก็มีความรู้เกี่ยวกับทางโสตระดับปานกลาง

^{๒๒} สุคนธ์ ศัพท์หงษ์ การสำรวจปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนโรงเรียนราษฎร์
พ.ศ. ๒๕๐๗ วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์, ปีการศึกษา ๒๕๐๘.

^{๒๓} ชำนาญ ห่อวิจิตร, "การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการใช้อุปกรณ์โสตทัศน
ศึกษาช่วยการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาโท, คณะบัณฑิตวิทยาลัย,
ปีการศึกษา ๒๕๑๑.